

STOPA

Chcem věrni
zůstat také
dál.

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V EXILU Zpráva č. 15

Zvláštní zpráva

MEZINÁRODNÍ SKAUTSKÁ KONFERENCE

Mezinárodní skautská konference /International Conference/ se sejde po skončení Světového Jamboree v Seattlu, /Wash./ na Pacifickém pobřeží. Podle rozhodnutí International Committee ze dne 17. dubna 1967 byl pozván na tuto konferenci také bývalý člen komitétu Velen. Opět po patnácti letech budeme tedy míti oficielního delegáta na této světové konferenci skautů.

Krasobruslařka mezi skauty v Chicagu.

Začátkem dubna pořádali Českoslovenští Sportovci v Zahraničí taneční zábavu v Chicagu, které se slíbila zúčastnit Aja Vrzánová známá krasobruslařka, o které jsme v minulém čísle se zmínili, že v ČSR byla skautkou. Řekli jsme si: " Zde je možnost se s ní setkat osobně a poslali jí v tom smyslu pár řádek se slibem, že se tam konečně uvidíme. Zamluvili jsme si stůl a pár dní na to jsme se na zábavě opravdu v hojném počtu objevili. Přišla dosti pozdě až po představení "Ice Capade" kde vystupovala spolu se sourozenci Jelínkovými a Janou Mrázkovou. Rázem byla obklopena tolika fanoušky, že jsme měli pochybnosti o tom, zda se k ní kdy dostaneme. Teprve asi po půl hodině jsme po sobě mrkli a hromadně se zvedli a šli za ní. Mluvčím byl bratr Jiráček, řekl jí, že my jsme ti skauti, kteří jí posílají STOPU. Měla ze setkání nestrojenou radost, ochotně svolila k několika hromadným obrázkům. V přátelském rozhovoru jsme poznali, že se ještě pamatuje osobně na br. Jiráčka který v roce 1947 na Pražském Zimním Stadionu měl s ní interviu pro skautskou hlídku pražských novin. Zavzpomínala si na bezstarostná léta skautování v pražské družině Veverek ve Vinohradském oddíle, a mám takový dojem, že právě jako my někteří, někdy by se snad ráda aspoň na chvíli do těch dob vrátila. Budeme se snažit příštím rokem při návštěvě "Ice Capade" se opět setkat s Ajou Vrzánovou, ne-li na jedné z našich schůzek, tedy opět na zábavě sportovců.

Maruška.

Bráskové a sestry!

Chystáte-li se na Kanadské EXPO 67, nezapomeňte se také podívat na český dětský tábor "HOSTYN", který bude otevřen po 8 týdnů /červenec a srpen/. Bude to již po jedenácté, kdy se české děti sjedou ve Vavřinských horách. Tábor se opět koná na třiadvaceti akrovém pozemku louky a lesa u jezer Duffy a Lafond, při dálnici č. 65 asi 50 mil severozápadně od Montréálu v prvním pásmu Laurentských hor v okresu obce St. Calixte. Bližší informace ochotně podá redakce STOPY, a alespoň k návštěvě upřímně zve Maruška, která tam bude opět po celé léto vedoucí děvčat.

DR. VELEN FANDERLIK ŠEDESÁTNIKEM

Bývalý starosta čs. Junáka Dr. Velen Fanderlik se dožil nedávno 60 ti let. Redakce STOPY tlumočí přání všech skautů a skautek roztroušených po celém světě: Blahopřejeme .

Bratr Ilek navrhuje ve STOPĚ č.14 organizaci Valného Sjezdu v rámci světového skautského jamboree v Idaho. Zároveň si stěžuje, že stav československého skautingu v exilu je neutěšený a určuje úkoly exilového skautingu. Návrh bratra Ilka je jistě velmi pěkný a zaslouží si pozornost nás všech. My, kteří jsme v Evropě se velmi ztěžka dostaneme do USA. Žil jsem také v USA a vím, že je poměrně snadnější získat peníze na cestu do Evropy, než naopak. Americký dolar má stále vysoký kurs a pro nás Evropany je Amerika příliš drahá. Kromě toho se zúčastní takového sjezdu většinou příliš malý počet činovníků. Svolal jsem před několika lety sjezd do Norska a byl jsem celkově zklamán. Doufejme, že světové Jamboree v Idaho umožní větší návštěvu, než se nám podařilo při sjezdu v Evropě.

K úkolům československého skautingu v exilu je nutno si uvědomit, že bylo dosud vykonáno příliš málo. Krásný je článek bratra Sváti, kde čteme, jak on a jeho rodina byli mile přijati - ale řada skautů by mohla vypsat opačné dojmy. Již to jak nás světová organizace skautů přijala a uznává, má v sobě mnoho trpkosti. Kromě toho píše bratr Ilek o činovnicích, kteří byli skautskými funkcionáři v únoru 1948. Je třeba si uvědomit, že právě mezi skautskými činovnicíky bylo mnoho těch, kteří pomáhali otrokářskému systému do sedla! Bratr Sváta sám jmenuje v č. 14. STOPY případ sestry Věry Micháلكové! "Skaut-Exulant" roč. 1967 čís. 4. přináší řadu jmen skautských funkcionářů z února 1948, kteří pomáhali "pohrřbívat" československý národní skauting.

Skauting není jen to stanování, dělání ohňů, putovní a stálé tábory, zálesáctví atd. ale hlavně skautská ideologie světového bratrství, skautského hesla a skautských zákonů. Nad tím se třeba zamyslet!

A nynní ještě několik slov k současnému čl. skautingu v exilu. Srovnáme-li jej se Sokolstvem v exilu a zahraničí a s Čs. Orlem v exilu a zahraničí, musíme říci, že československý skauting v exilu celkem zklamal. Objevujeme stovky lidí, kteří byli skauty a skautkami, "bývalí skauti a skautky". Vyzvěme-li je však, aby něco pro skauting v exilu udělali - najednou z těch velkých řad zůstane jen malá, malá, velmi malá řada. A pak se sejdeme, vzpomínáme, promítáme si světelné obrazy - a to je náš skauting. Nu aspoň to! Ale to je rozhodně málo! Když v roce 1953 začal v Evropě vycházet časopis "SKAUT-EXULANT"/který dosud vychází a vázané ročníky dokazují, že celých 15 roků vycházel skoro pravidelně každý měsíc i když v omezeném kruhu a počtu a vychází odnes jako měsíčník / bylo jasno vedení "Skauta-Exulanta", že prvním úkolem československého skautingu v exilu je československá mládež v exilu. Co bylo pro tuto mládež uděláno?

Bratr Evžen z Lidingu ve Švédsku, který nedávno uprchnul a žije na svobodě, psal nám do redakce "Skauta-Exulanta", že jeho syn se ptá stále, jak může skautovat v československém skautingu v exilu! Ani v roce 1967 mu nemůžeme dát jasnou odpověď. A přece právě zde v Evropě jsme našli formu, jak československý národní skauting provádět.

Vštípili jsme si roverské heslo SLUŽBA a rozhodli jsme se, že ne skauting, jakýkoliv skauting, ale československý národní skauting musí být naší mládeži v exilu zachován a předáván.

Mohu dnes hrdě prohlásit, že se nám to v určité míře zde v Evropě podařilo. Když jsem marně vyjednával s rozličnými skautskými organizacemi ve svobodném světě a poznal, že chtějí jen náš skauting jako část svého skautingu, abychom se prostě začlenili a splynuli s jejich jednotkami, poznal jsem, že nejlepší místo pro naši mládež v exilu a jejich skautský život je t.zv. Československá dálková škola v exilu - zde se naše mládež mohla a plně skautsky vyžila po dobu co škola existuje a organizuje letní tábory. O čs. dálkové škole bylo již mnoho psáno. Rád bych tu ještě jednou zdůraznil, že tato forma exilového skautingu se nespokojila s tím, že by se setkávali jen bývalí skauti a skautky, ale že se plně věnovala právě mládeži, která toho nejvíce potřebuje. Jeden z nejdůležitějších úkolů skautingu v exilu je vedle výchově ke skautským ideálům, také výchova a výuka v naší národní kultuře. Místo skautských uzlů, nebo lépe vedle skautských uzlů se musí naše mládež v exilu na prvním místě učit

své mateřštině, češtině a slovenštině! Skauting se musí umět přizpůsobovat době, jejím úkolům a povinnostem, situaci doby. Zpytujem si i zde svědomí!

Litoval jsem vždy, že jsme neměli také organizaci DOSPĚLÝCH skautů, že jsme to ponechali jen mládeži a že dospělí byli "jen činovníky", a pokud jimi nebyli, ztratili jaksi platnost ve skautingu. Jak jinak tomu je v Sokole nebo Orlu/"Old Skauting" se málo osvědčil/Čs. dálková škola se snažila vždy budovat jednotu, JEDNOTU V EXILU. Jak těžká je to věc v našem národě!

A přece se nám to v mnohém podařilo. Jak? V rámci Čs. dálkové školy jsme spojili myšlenky skautingu s myšlenkami Sokola a Orla /skauting vyšel u nás původně ze sokolského hnutí a zamýšlel v rámci Sokolstva pracovat a rozvíjet se/také myšlenky Čs. Červeného Kříže a další úspěšné organizace Woodcraft a Legio Angelika našly tu možnost rozvoje a pomáhaly nám k úspěchům. Byl to jen konglomerat, míchanice, nebo bylo to vážné pedagogické úsilí?

I zde máme odpověď. Vedoucí osobnosti skautského hnutí zvl. br. Dr. Velen Fanderlik, vedoucí Sokola zvl. Dr. Ant. Hřebík, vedoucí Orla zvl. Ing. Vl. Richtr, vedoucí Čs. Červeného Kříže paní Dr. Alice Masaryková, vedoucí Legio Angelika P. Ladislav Pavelka a mn. j. významných osobností přispělo pedagogickými a didaktickými radami a spoluprací - o tom by bylo nutno napsat dlouhou kapitolu.

Vím, že v rámci STOPY nemáme tolik místa, abych svou úvahu rozšířil na deset či více stran, ač je tu dosti materiálu, nad kterým je nutno se zamyslet. Chtěl bych jen krátce ještě upozornit na tato fakta: Skauting v rudém Československu není rozhodně možný. Nikde v satelitních státech není skauting tak potlačován, jako právě u nás - nikde není tak doktrinářský komunismus tvrdě stavěn do popředí. Víme však dobře a máme k tomu řadu dokladů, že touha po skautingu v československé mládeži je mocná, mocnější, než si myslíme. Víme, že skauting nemůže dnes doma najít uličku, kterou by proklouzl a přečkal tuto nepříznivou dobu - nemá zdaleka těch možností, které byly za/jinak velmi kruté/ nacistické okupace, t.j. na př. v rámci Klubu čs. turistů, nebo v organizaci t. zv. Družinek, které přečkaly okupaci/svědectví podal na př. nedávno v čas. RADAR a čas. SKAUT EXULANT P. Ladislav, Salesián z Torina v článkách "Družinka Černých Havranů"/ Vše tedy spočívá na EXILOVÉM ČESKOSLOVENSKÉM SKAUTINGU! Náš národní skauting musí nám být prvním cílem a ne jakýkoliv skauting. Překvapilo mě, že ve Stopě č. 14. v článku "Skauti na poštovních známkách" není uvedeno, že v roce 1918 mělo ČESKOSLOVENSKO skautské známky. /Když je tu uvedeno na př. Rumunsko z r. 1935/ V učebnici Čs. dálkové školy MÁ VLAST 2. díl, "Dějepis ČSR" najdou naše děti v exilu na str. 3⁵ reprodukci skautské známky z r. 1918.

/Článek o skautských známkách byl otištěn ve Stopě tak jak jsme jej obdrželi. Redakce Stopy se nezabývá badáním nebo prošetřováním článků, které jsou zaslány přispěvateli z celého světa. Poznámka redakce/

Ke skautské výstavce bych rád ještě podotkl, že v Evropě máme řadu vlajek které používá Čs. dálková škola od roku 1956, které defilovaly již při mnoha slavnostních příležitostech v různých zemích a které byly mnohokrát i na obzorech v novinách zvl. v Norsku. Jsme ochotni tyto vlaječky pro slavnostní příležitosti, zvl. pro výstavu na světovém Jamboree zapůjčit. Československý skauting v exilu nespí, vykonal mnohé, ale očekávali jsme od něj více!

Nakonec bych rád, aby si každý z nás předložil otázku: "Co jsem já vykonal pro náš skauting a naši mládež v exilu?" a zamyslel se nad tím. A podobně nad druhou otázkou: "Co hodlám vykonat pro náš národní skauting v exilu v budoucnu?"

J.K. Baby.

EXPO 67

v Montreálu, Kanadě bude mít k dispozici místo pro táboření až na 5.000 skautů. Tato světová výstava která se koná ve dnech 28. dubna až 27. října 1967 má ve svém programu skauty a předvádění skautské praxe./Viz článek Stopy č.14./

JAK PAK JE DNES U NÁS DOMA ?

Miroslav Zavadil, předseda Českoslov. Svazu Mládeže mluvil na radiu o nedostatech výchovy mládeže, 19. února 1967. /doslovně/:

...Na jedné straně je tu účinná pomoc mládeže na výstavbu země, ale jak jen odstranit ten f o r m a l i s m , který umrtvuje faktickou práci, a často staví hráz mezi mládeží a naší organizací.

...na některých školách a učilištích rozdávají přihlášky učitelé a výchovní pracovníci a tím se nepřispívá k samostatnosti naší organizace.

...řada lidí se domnívá, že členství v ČSM je podmínkou ke vstupu na vysoké školy a dělá se z toho jakási podmínka vstupu. To je nesprávné. Vstup na vysoké školy přece nemůže být podmíněn členstvím ČSM.

...celá řada lidí se schází jenom na schůzích a jejich zájmová činnost je jinde.

...Sám jsem jednou v reportáži hovořil s mladými vodáky...jakou měli houževnatost a jak usilovali o ty různé zkoušky...

Skauting...je jistě otázkou pro delší diskusi. Říkám rovnou, že se k tomu nevracíme, protože je podstatný rozdíl...skautům šlo jen o to přivést mládež do přírody a vyvézt ji ze společnosti,...naopak Svaz chce, aby mládež žila životem naší společnosti a aby se pro ni angažovala...

...ovšem ty prvky skautingu jsou velmi přitažlivé a prakticky se v mnohých skupinách přejímají. Mladí lidé se zajímají o život v přírodě a neptají se zdali to byl monopol skautingu...učí se poznávat stromy, stopovat. To jsme měli užít a využít dávno. Náš svaz věnoval málo pozornosti této stránce života mladých lidí. A při tom je to důležitý moment.

...my ovšem teď stavíme turistické chaty, vytváříme tábornické školy, organizujeme mnoho pro turistiku aby to mělo své významné místo přímo v ČSM.

Z toho je vidět, že ČSM organizuje a umožňuje činnost podobnou předkomunistickému skautingu, aby tak členové svazu/papíroví, či legitimační členové/ mohli užívat jejich prostředků a všechna taková činnost se pak mohla v y k a z o v a t . /poznámka pisatele/

V.F.

I n d i á n š t i n a b u j í m e z i m l á d e ž í
a d o s p ě l ý m i .

Ve všech časopisech mládeže, ale také v časopisech jiných jsou vydávány na pokračování romány a povídky o Indiánech z poloviny minulého století. Několik nových vydání Karla Maye vyšlo v posledních letech a o Vánocích byly fronty na tyto knihy. Celá řada filmů, česky mluvených byla natočena v Jugoslávii a znázorňují Indiány na Divokém západě.

Jako kdysi v Americe Davy Crocket se stal epidemií tak u nás doma Indiáni. Mámy šijí indiánské úbory, nebo si je kupují v obchodech, kdekdo má "indiánské jméno a Vinetou, Old Shatterhand a Old Surehand a pod. jsou lépe známá jména nežli Stalin, Lenin a Novotný. V pionýrských a jiných táborech mládeže se nic jiného nečte, u táboráků o ničem jiném nemluví a kdejaká písnička o Indiánech se opisuje a rozmnožuje a zpívá.

Jedna moje známá, narozená již v Kanadě jela domů na návštěvu a musela se smát, když ve filmu slyšela Indiány mluvit čistým pražským nářečím. To jí jaksi nešlo do hlavy.

Světové skautské Jamboree v Moisson, 1947

V den kdy bude v USA uspořádáno 12. světové skautské Jamboree, budu v duchu vzpomínat na Jamboree, kterého jsem se měl možnost sám zúčastnit. Dvacet let uplynulo od té doby, kdy na 45.000 skautů z celého světa se sjelo do Francie, která si vzala na sebe úžasný úkol zorganizovat první poválečné Jamboree. 500 čs. skautů se rozjelo do Francie ve zvláštním vlaku poprvé po válce do zahraničí, pro většinu skautů to byl vlastně i první zájezd za hranice ČSR.

Začalo to s muzikou, ano tenkrát jsme měli s sebou dvě skautské dechové hudby. Skautský hudební oddíl z Hradce Králové a skautskou dechovku pražských Salesiánů. Tyto dvě skutečně typicky české dechovky byly neocenitelnou pomocí k propagaci čl. skautingu na Jamboree. Mimo to se též podařilo zorganizovat menší trubačský sbor pod mým vedením. Týdenní výcvikový tábor a později odjezd z Prahy za úžasných veder byl vystrídán chladnějším počasím po dobu naší cesty. Cesta Německem byla nezáživná, ale za to ve Francii v Nancy, třebaže to bylo brzy ráno místní skauti a skautky nás poctily bílou kávou k snídani což bylo velmi vítané. Nádražní rozhlas nás přivítal česky a viděli jsme, že Češi jsou roztroušeni po celém světě. Při příjezdu na nádraží Rosny-Jamboree se to opakovalo a česky dávané příkazy k výstupu z vlaků a vstupu do autobusů, které nás zavezly na tábořiště.

Náš "typicky český" ukázkový tábor s podsadami, jak jsme tomu byli zvyklí doma, upoutal velikou pozornost. Tento způsob táboření není znám nikde jinde v západním světě. Pravda, viděli jsme velice rozličné stanování, na kůlech, na stromech a.j. ale podsady jsou naše české. Naše výprava byla usídlena v podtáboře "Provence", vedle nás tábořili z jedné strany Švýcaři a z druhé strany Američané. Kolem Jamboree jezdila malá úzkokolejná železnice, která je-la velmi pomalu bez zastávky kol dokola. Nastupovalo se a vystupovalo za jízdy a trvalo to asi hodinu objet celé obrovské Jamboree tábořiště. Samozřejmě jak jsme jen mohli, tak jsme chodili na návštěvy do táborů skautů jiných národů. Ovšem rozsáhlost Jamboree, ohromná vedra a náš vlastní program nám to-mu trochu zabraňovaly.

Každý z podtáborů měl své velitelství a svou hospodářskou správu. Na pěti místech Jamboree byly t.zv. veletrhy. Bylo to vždycky celé náměstí plné prodejních stánků, kde bylo možno koupiti ovoce, památkové předměty, skautské potřeby na táboření, součástky krojů, skautskou literaturu, cukroví, kde byly i správkárny hodin, bot, žehlírny, krejčí a prádelny.

Naši vodní skauti tábořili na ostrůvku uprostřed řeky Seiny pod vedením Jar. Vejvary, který se svými hochy vybudoval dvě pramice, které byly později pokřtěny náčelníkem Plajnerem na "Vltavu" a "Labe". Ukázkový tábor č. 5 / s podsadami / byl pod vedením Zdeňka Plajnera /syn náčelníka/. Velitelství čs. výpravy mělo k dispozici zkušeného kuchaře br. Bošku, kterému jsem se snažil asistovat, byvše veden jako druhý kuchař. Jednotlivé tábory, a byli jich v našem čs. tábořišti 15, dostávaly suroviny k vaření a starali se o svoje žaludky sami. Velitelství mělo nás dva k tomu aby nehladověli. Příděl potravin byl rozvrhnut na dvě skupiny: francouzská a anglická kuchyně, ale nic z toho nevyhovovalo k vaření českých jídel, tak se to kombinovalo jak se dalo. Zajímavé, že dnes po dvaceti letech si vzpomínám na to "vaření", které mi vlastně dalo průpravu k životu a dnes to "vaření" je částí mého povolání.

Američané, kteří tábořili hned vedle nás byli předmětem častých výprav a sousedských debat /hlavně rukama/ a výměny odznaků, literatury a všeho možného co se dalo "čenžovat". Předmětem výměny našich skautů byl odznak "Svojsíkův štít" vydaný k uctění památce zakladatele českého skautingu. Američtí skauti nás udivovali nejen jejich oblečením, ale hlavně vybavením. Měli polní lůžka, nafukovací matrace, vojenské kuchyňské nářadí a jiné "přepychové" pomůcky

Československý skauting v exilu 1939 - 1949.

Vzpomíná Jánošík.

Po neblahých událostech v naší vlasti v roce 1939 předpokládal jsem, že Svaz Junáků skautů republiky československé nebude moči pokračovati v činnosti a pozbuďte členství v Mezinárodním skautském ústředí a proto dne 31. prosince 1939 svolal jsem schůzi mladých Čechoslováků v Československém Kroužku v Šanghaji v Číně a tam došlo k založení československého skautingu na Dalekém Východě.

Proč teprve nyní došlo k ustavení československého skautského oddílu v Číně? Protože naše kolonie v Šanghaji byla velmi malá. Československý Kroužek byl založen teprve v roce 1936 malou skupinou zdejších Čechoslováků jako společenské a kulturní středisko. Když však v roce 1939 nastal značný příliv krajanů z vlasti tu Československý Kroužek vzal si za úkol ulehčovat nešťastným krajanům jejich těžký úděl a skýtati jim domov v neznámé jim zemi. Kroužek otevřel dveře všem příjíždějícím Čechoslovákům a přijímal je ochotně za řádné členy. Aby bylo zabráněno eventuelnímu dojmu rozlišování mezi starousedlíky a nově příjíždějícími, upustil Kroužek od místní zvyklosti přijímat nové členy, nejdříve jako hosty bez aktivního i passivního práva volebního. Kroužek přijímal je ihned za řádné členy a poskytl jim i většinu ve výboru. Přílivem nových krajanů naše kolonie vzrostla.

Výborem Kroužku byla nám bezplatně propůjčena místnost v podkroví Československého Domu, 214 Avenue du Roi Albert, kde jsme si utvořili naši klubovnu, která se stala mnohým bratřím opravdovým domovem.

Podle svazové organisace utvořili jsme Klub Old skautů. Čínský závod nám z kovu vyrazil slibové i malé odznaky. Dali jsme si vyšít oldskautské domovenky, zelené, žlutě lemované se žlutým nápisem "Shanghai Old Scouts" a místo klubového znaku byla všita státní vlajka. Barva oddílu byla barva naděje "zelená" jak na šátku tak i na vlajce a název oddílu byl "JUNÁCI ODBOJE".

V dubnu 1940 požádal jsem prostřednictvím zdejšího zpravodaje /Scout Commissioner/ Mr. W.C. Cassels, M.C. o registraci v Mezinárodním skautském ústředí v Londýně, aby naše jednotka byla zapsána jako pokračování Československého skautingu.

Vzdor tomu, že v červenci 1940 gestapáci rozehnali skautské tábory a Frank oficiálně v říjnu téhož roku rozpustil Junáka, přec v Londýně nevyřídili naši žádost k naší spokojenosti.

V listopadu 1940 Mr. Cassels dostal odpověď z Londýna kde psali: "Your letter of May 3rd with the enclosures from Mr. Stembera of the Czechoslovak Old Scouts in Shanghai has only just reached us.- I have consulted with the Director of the BOY SCOUTS INTERNATIONAL BUREAU and as a result we feel that the interests of these Czech Scouts would best be served by the International Commissioner authorising you to register them as one of your Groups in the Shanghai Branch of the Boy Scouts Association. They will necessarily consist of a Rover Crew only until such time as they may find it possible /if they do so/ to expand and form a Scout Troop and/or Wolf Cub Pack-. They should be invested with the "Outlander" Scout Promise, the wording of which in their case should read "...to do my duty to God, to my Country and to the country in which I am living". This authority we give you hereby.- The Director of the Bureau agree that it would be impracticable under present circumstances for him to register them as Czech Branch of the "Svaz Junáků Skautů Republiky Československé" In the happy time coming when they are able to return to their own country their position can be easily adjusted. " podepsán: C. Allan Bilby, for International Commissioner, The Boy Scouts Association, London, England

Dohodli jsme se s Mr. Cassels a přijali nabídku s podmínkou, že si ponecháme naše československé odznaky a přijmeme též odznaky anglické. Po složení slibu československého složíme slib "Outlander Promise" pro nás sestavený. Imperial Headquarters of B.S. Assoc. nás registrovali /No.25252/ jako 12th Shanghai Group.

Pokračování

které byly pro nás Čechoslováky nevídané, ale pro ně běžnou věcí. Jelikož my jsme měli dvě kapely, zaujal nás jejich hudební soubor. Byl to "Madison Scouts, Drum and Bugle Corps", hudební těleso jehož zvuk byl pro nás Čechy trochu nezvyklý, ale tím více přitažlivý. Jak název naznačuje, byla tato skupina sestavena z trubek nejrůznějšího ladění a bubínků nejrůznějších velikostí. Seznámil jsem se tenkrát s velitelem tohoto tělesa, který se jmenoval C.H. Beebe z Madison, Wisconsin. Jelikož jsem měl menší trubačský sbor na starosti, naše zájmy byly společné. Ovšem náš sbor byl jen 6ti členný, kdežto jeho "Corps" měl asi 35 skautů. / Po Jamboree jsem si začal s ním dopisovati a když jsem v roce 1948 opustil ČSR, pomohl mi dostat se do Ameriky/.

Jak jsem se již zmínil panovala tehdy ohromná vedra a sprchy byly útočištěm mnohých po horké noci. Hlavní vodárna ovšem měla svoje potíže a příděl vody byl často přerušován. Nejvíce to pocítili skauti ráno, když byli pod sprchou celí namydlení - a žádná voda!!!

Náš výstup ve velké Aréně: scéna "Poselství Míru" měl velký úspěch. Každý večer se na našem táborovém náměstí promítaly filmy a přilákaly mnoho návštěvníků z okolních táborů. Promítaly se hlavně české "grotesky", které nepotřebovaly žádného překladu k porozumění.

6té Jamboree bylo největší jak rozlohou, účastí a obsahem. 12té Jamboree 20ti letech, bude bez účasti čs. skautů.

Jerry.

Poznámka: Jsou-li účastníci výše popsaného Jamboree nebo kteréhokoliv Jamboree v exilu, prosím, přihlaste se redakci STOPY.

SKAUTSKÉ LETNÍ TÁBORY.

ESTONSKÉ národní jamboree se bude konat ve dnech 21-30 července v Lakewood New Jersey. Estonští skauti z Kanady, Austrálie, Švédska, Argentiny a Německa se sjedou do tohoto tábora. Hostitelé jsou američtí Estonci.

LOTYŠTÍ skauti a skautky oslaví 45 trvání jejich skautské organizace ve zvláštním táboře ve dnech 26. srpna až 2. září v lotyšském táboře "Garosers" blízce Three Rivers, Michigan

UKRAJINŠTÍ skauti budou v South Bolton, Montreal od 22. července do 30. července Více než 1000 skautů a skautek přijede oslaviti 75 let ukrajinského usazení 55 let ukrajinského skautingu

MAĎARŠTÍ skauti budou v letním táboře od 30. června do 9. července v Loyola Park, Oreno, Ontario. Maďarský výcvikový tábor bude držen od 26. srpna do 4. září v Silk Sandor Park, Filmore, N.Y.

LITEVCI budou míti tábor od 16.-31. července v Camp Roluva v Ravencliffe, blízce Fox Lake, Ontario, Canada.

POLŠTÍ skauti budou míti celou řadu letních táborů: Kaszuby, blízce Barry's Bay, Ontario od 8. července po 6 týdnů. Další tábor bude v "Gniezno" St. Aghate Quebec, 4 týdny v červenci. Dva týdny v červenci tábor Garner Lake, Alberta a tábor ve Winnipof, Manitoba, dva týdny v červenci.

LISTÁRNA REDAKCE.

J.F.Kámes. Vítáme mezi naše řady. Článek otiskneme příště.

V.F. Otiskneme příště.

Radko, děkujeme za dopis, pošlete článek pro příští STOPU.

E. Dürr, děkujeme za dopis, zařídíme

Príspevky pro STOPU ve formě článků, vzpomínek, zpráv jsou vítány. Pošlete redakci.

STOPA P.O.Box 1948 San Diego, California 92112

Zodpovědný redaktor Vladimír Jiráček, redakce a administrace 4128 Park Ave. Brookfield, Illinois 60513, U.S.A.

Pro čs. skauty v exilu laskavě a nezištně vytisknul Jim Rubino v Chicagu.

STOPA, časopis pro čs. skauty a skautky v exilu. č. 15 vyšlo v květnu 1967

XIII světové Jamboree Skautů 1967.
Idaho, USA, 1. - 9. srpna 1967. jen několik mil od
Kanadských hranic.

- Program:
1. srpna: Slavnostní otevření a večer raketové osvětlení
 2. " Velká polní hra dopoledne, večer oddílové táboračky.
 3. " Skill-O-Rama odpoledne, večer družinové táboračky
a Pow Wow
 4. " Velké "rodeo" předvedené cowboysi dopoledne a odpoledne.
Večeře cowbojská " barbecued Shuck Wagon Supper "
pro všechny skauty.
Po večeri táboračky v podtáborech / subcamps/
 5. " Odpoledne schůzka "service clubů" a druhé Skill-O-
Rama. Táboračky volné, příležitostné.
 6. " Neděle. Dopoledne bohoslužby. Odpoledne:
Gilwell reunion a Schůzka Scouts on Stamps Society.
Troop world Brotherhood campfires / táboračky světového
bratrství v oddílech.
 7. " Volný program pro prohlídky a návštěvy táborů.
Večer družinové táboračky.
 8. " Poslední konečné Skill-O-Rama odpoledne,
Táboračky na rozloučenou v Subcamps.
 9. " Konečná a závěrečná ceremonie večer v areně.

Návštěvní hodiny pro hosty a publikum:

1. a 9. srpna odpoledne 13 - 22 hod.
2. až 8. srpna denně 13 - 18 hod. dopoledne je tábor uzavřen
návštěvníkům a je jenom pro skauty.

Informace o táboření a ubytování v okolí: Navštívili jsme a projeli celé
okolí, které ostatně známe. Dvě nejbližší osady Bayview a Athol jsou
nepatrné skupiny domů v každé po dvou Motelech.

Bayview - všechno zadáno po dobu Jamboree pro "officials of the
Jamboree"

Athol, asi čtyři míle od centra tábořiště, Jediný Motel, dosti primi-
tivní má dosud dvě units k dispozici: Uneda Motel and Trailer Court,
Athol Idaho, Phone MU 3-7433, Bessie Meyer, Air conditioned, electric
heat showers. 2 bed unit 8.-, 4 bed unit 12.- Cooking facilities.
Trailer camp pro 6 trailerů, showers, stinné místo. Záloha 1/3 ceny předem.

Fairway Hotel 10 mil na sever of Coer d'Alene cestou h Jamboree,
Phone SP 2 3217 Heated pool, 12 units, about 8.- double. No cooking
facilities. v osadě zvané Hayden Lake.

Coeur d'Alene 34 mile od Spokane, freeway, 17 mil do Atholu po
bezvadné silnici. Letoviště, spousta Moteli a Hotelů. Většina funkcionářů
Jamboree budou bydle t Coeur d'Alene v Motelech a Hotelch.

Garden Motel - Heated pool, kitchens, free coffee, aircooled, free TV
Quiet- 1808 Northwest Bld CdAl Phone NO 4-2743 Unit 12.-

Holland Motel Family units, kitchens, free TV, Playground - 219 US 10
East CdAl Ph: NO 4-2265 cena jako v Garde Motel

Jem Hotel 27 B Government way RT 2 Dobře zařízené units, no cooking,
Double 7.-

Ponderosa Motel and Trailer Court. Kitchenettes, Highway 10 W CdAl
NO 4-6594 Unit asi 10.-

Flamingo Motel and Trailer Court, Stará stavba, primitivní, cooking
facilities. Unit asi 7.- 728 - Hayden Av. CdAl, NO 4-2159

Možnosti táboření v okolí: / uvádím přímo z informačních letáků anglicky
about 20 miles from the Jamboree site:

LittleRound Lake, 8 mi s. of SANIPOINT, 2 mi w. of US 95. Trailers
tent sites, toilets, stoves, drinking water. Swimming, fishing,
boating

Spring point, s. side of n.w. end of Lake Pend Oreille. Trailers,
25 campsites, toilets, fireplaces, drinking water, Hunting, fishing,
boating, , swimming. Pets on leach allowed. About 25 miles from
the Jamboree site.

Dickinsheet S. of Priest Lake 6 miles n. from Priest River on US 57
then e. 1 mile. Trailers, tent sites, toilets, stoves, water.

Sloway Camp. 6 miles e. from Priest River between US 10 and the
Clark Fork River. 21 campsites, toilets, fire places, drinking
water. About 17 miles from the Jamboree site.

Program a informace o naší schůzce:

Velen Fanderlik bude ubytován v Garden Hotel, Coeur d'Alene, 1806 North-
West Bld. Phone NO 4-2743. Vzkazy a dotazy můžete nechat, nebo
poslat na tento Hotel na jeho adresu.

Od soboty 5. srpna do pondělí 7. srpna. Možné již den předem.

Schůzka : Sobota 5. srpna v 18 hod. v Garden Hotelu. Odtud se pojed-
někam ven podle možností, počasí, přání a vhodnosti situace.

Program: Volný rozhovor a naší možné činnosti a poslání:

1. Situace skautingu doma.
2. Jak se stavt k pokusům o obnovení skautingu.
3. Registrace v International Bureau.
4. Naše ukoly v exilu.
5. Jakýkoliv jiný námět.

Velen -